

Website van OKBN * ARLIS/NL

p/a Rijksbureau voor Kunsthistorische Documentatie,
Postbus 90418, 2509 LK - DEN HAAG - Nederland

Interview met Jantiene van Elk, Textielmuseum

22 juni 2007

Jantiene werkt sinds mei 2005 als bibliothecaris bij het Textielmuseum. Ze is (na een paar jaar geschiedenis te hebben gestudeerd) aan de Universiteit van Amsterdam als documentaire informatiewetenschapper afgestudeerd. Haar eerste baan was in de automatisering. Via de universiteitsbibliotheek van Tilburg en de bibliotheek van de faculteit voor sociale wetenschappen in Rotterdam, waar ze zich vooral met e-publicaties heeft bezig gehouden, is ze in het Textielmuseum terechtgekomen. Hier kan ze haar liefde voor geschiedenis en voor het bibliotheekvak combineren. Ze heeft veel affiniteit met de techniek en de geschiedenis. De kwaliteit van de kunst vindt ze moeilijk te beoordelen, maar ze kan er wel erg van genieten.

Het bijzondere van het Textielmuseum is dat er in het museum oude én moderne machines in bedrijf zijn en dat vormgevers, kunstenaars en studenten hier aan het werk zijn, of hun opdrachten laten uitwerken. Het is hierdoor een levendig museum waar altijd mensen zijn. Zo lopen [Jeroen Vinken](#) en [Eugène van Veldhoven](#) er regelmatig rond. Naast het textielab heeft het museum nog twee permanente tentoonstellingen én een wisselexpositie. Het museum probeert alle facetten van textiel te belichten en heeft dit verdeeld in vier segmenten: de techniek, de geschiedenis, de industriële vormgeving en textielkunst. Deze vierdeling is ook in de bibliotheek terug te vinden. Het aanschafbeleid van de bibliotheek is hier ook op afgestemd waarbij er ruimte is voor extra aanschaffen als er een nieuw project start (zoals nu bijvoorbeeld de vezelbank, waardoor er extra informatie wordt aangeschaft over allerlei materialen).

Jantiene heeft een grote mate van vrijheid bij de invulling van haar functie. Eigen initiatief en een brede blik worden erg gewaardeerd. Ook haar kersverse bestuursfunctie bij het OKBN past hier prima in. Als kern van haar werk ziet ze de taak om informatie te verspreiden. Dat dit steeds meer met digitale middelen gebeurt, maakt het werk alleen maar interessanter. Ze ziet het als een uitdaging om na te denken over manieren om informatie te structureren en (digitaal) aan te bieden. Dit resulteert onder andere in het meedenken over een intranet en over de nieuwe vorm te geven website van het museum en het meeschrijven aan lesbrieven en dossiers die de afdeling educatie verzorgt. Dit betekent trouwens niet dat de fysieke boeken wel afgeschaft kunnen worden. De meerwaarde van een tastbaar mooi en goed vormgegeven boek over textiel is voor haar evident.

Jantiene vindt de aankondigingen van nieuwe boeken onder andere via tijdschriften, uitgevers en (digitale) nieuwsbrieven en weblogs. Interessante publicaties en artikelen worden doorgespeeld aan de medewerkers. Deze persoonlijke attentie is mogelijk omdat het om een kleine groep gaat. Daarnaast houdt Jantiene op de website van het museum een weblog bij waarop zij alle aanwinsten beschrijft. Hoe er op de weblog interactie kan ontstaan met geïnteresseerden is nog niet uitgekristalliseerd. De weblog heeft op dit moment vooral een functie in de attentie van de eigen medewerkers, wat uiteraard ook heel waardevol is.

De boekencollectie is ontsloten in Adlib. De catalogus is via de website raadpleegbaar. Er is inhoudelijk ontsloten op basis van de SISO codering en door het toekennen van trefwoorden. In

het verleden zijn veel trefwoorden éénmalig toegekend. Jantiene is nu bezig om dit te verbeteren op basis van de AAT. Het museum gaat een nieuw transparant entreegebouw bouwen wat in de loop van 2008 klaar zal zijn. Daarnaast wordt er in de bestaande gebouwen flink gerenoveerd. De bibliotheek krijgt na deze verbouwing een nieuwe, hopelijk meer zichtbare plek. Nu is de bibliotheek verstopt op de bovenetage en komen er maar weinig bezoekers. Eén van de doelstellingen die Jantiene zich gesteld heeft is de levendigheid die er in het museum is ook in de bibliotheek te realiseren. Een nieuwe plek en nieuwe inrichting bieden daar zeker kansen voor. De bibliotheek van het NAI is hierbij voor haar een voorbeeld.

Haar baan bij het Textielmuseum was een goede aanleiding om uit de randstad weg te gaan en met haar man en zoontje in Tilburg te gaan wonen. Wandelen in de bossen rond Tilburg is een geliefde vrijetijdsbesteding. Op haar vrije dag gaat ze samen met haar zoontje zwemmen. Verder is het klussen in huis iets dat veel tijd vraagt. De cello, waarop ze onder andere meespeelde in het symfonieorkest Bellitoni, is sinds de verhuizing nog niet uit de koffer geweest. Maar dat komt wel weer. De laatste vakantie was naar Israël. Haar man is in Israël geboren en ze hebben daar onder andere een aantal vrienden bezocht.

Op de vraag voor wie ze bewondering heeft antwoord Jantiene: 'Eigenlijk voor alle kunstenaars en vormgevers die overtuigd iets kunnen uitdragen. Ik vind het knap dat mensen zo'n drive kunnen hebben. Het is deels ook een kwestie van toeval en geluk, om op het juiste moment iets tegen te komen waar je voor kunt gaan. Ik kijk niet tegen die mensen op, maar vind het wel benijdenswaardig.' Op haar nachtkastje ligt het boek *Kleur* van Victoria Finlay waarin zij haar jarenlange zoektocht naar alle historische vindplaatsen van zeldzame pigmenten beeldend beschrijft. Een boek dat nog ligt te wachten om gelezen te worden is: *Jacquard's Web : How a hand loom led to the birth of the information age* of hoe een weefgetouw leidde tot ons huidige computertijdperk. Informatieve boeken hebben op dit moment duidelijk de voorkeur boven de Engelse romans, die Jantiene in het verleden veel gelezen heeft.

Na een korte rondleiding langs de bouw gaat Jantiene haar spullen pakken voor een weekendje Buitenkunst en maak ik nog een rondje door het museum, want textiel is en blijft fascinerend.

[Bibliotheek](#) Textielmuseum

Laatst bijgewerkt: 3 juli 2007